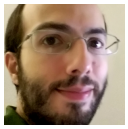
Incertesa

Per JoanM el dt., 30/01/2018 - 09:00

Incertesa. Tinc totes les cartes a l'aire, no sé què vindrà després... Aquesta situació em fa estar a mitges, inquiet,... sí, ho admeto, tinc por del que pugui arribar. Em produeix angoixa. Per això he recorregut a tu. Probablement el meu error és que la meva relació amb tu, Jesús, progressa quan tinc problemes, i és ben escassa quan estic bé. Ajuda'm a compartir cada dia del que tinc al cor.Passo estona en silenci, mirant-te i escoltant els batecs esmorteïts de la natura que m'envolta. I en elles, la teva abraçada, com una manta sobre el cosmos. Sento aquests instants com una oblació, una forma de rendir-me davant teu. Bandera blanca, tu guanyes. No és veritat que aferrat a la teva corda recupero serenitat? Perquè la incertesa ja no pesa, i tu ets pal de paller en aquesta vida. Tu no marxes mai oi? Només importar ser qui sóc i estimar. Gràcies per aquesta intimitat que em regenera. Ja no importen els problemes que arribin: seguint-te, sé que les rutes que camini es transformaran en torxa encesa.